

■ ಬನವಾಸಿ ವೆಂಕಟೇಶ ದೀಕ್ಷಿತ್

ಕಲೆ: ಮೋನವ್ವ ಎಚ್.ಎಸ್

ಜಮಾನದ ಖಡ; ಚಂದನಿಕಾ ಅಚ್ಚರಿ

ಹೊಟ್ಟೆಲೆದುರು ದಿಕ್ಕುತೋಚದೆ ನಿಂತಾಗ, ಇದನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬಿಡಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಅದರೆ ಈಗ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಕೆಲಸವಿದೆ. ಸಂಭಾವನೆ ಹಾಗೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕವು ಬರುತ್ತದೆ. ಬಿಟ್ಟರೆ ತಕ್ಷಣ ಹೋಗೋದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವ ಮುತ್ತಿತು.

ಹರಿಯುವ ಹೊಳೆ, ತೆನೆ ತುಂಬಿದ ಗದ್ದೆ ನೋಡಬೇಕೆನಿಸಹತ್ತಿತು. ಆನಂದನನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಬೇಕು ಅನಿಸಿತು. ಅಲ್ಲೇ ಜೋಂಪು ಹತ್ತಿತು.

ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ದೇಶ್ವಂತರು ಮೆತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ 'ಮಧ್ಯ ಯುಗೀನ ಭಾರತ' ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಪುಸ್ತಕ ಓದುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಕೆಳಗೆ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಕುಲಾ ಟೀವಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಚಂದನಿಕಾ ಕಮಲಮ್ಮ ಇದ್ದರು. ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಮೇಲೆ ಹೋದ ಆನಂದ ಅಜ್ಜನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದವ ಅವತ್ತಿನ ಕೆಲಸಗಳ ಸಂಗತಿ ಮಾತಾಡಿದ. ನಂತರ 'ಅಜ್ಜ... ಚಂದನಿಕಾಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಹಿರಿಯರ ಹಳೇ ವಸ್ತುಗಳನ್ನ ನೋಡಬೇಕಂತ ಆಸೆಯಂತೆ. ತೋರಿಸೋದ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ' ಅಂದ.

ದೇಶ್ವಂತರ ಮುಖದಲ್ಲಿನ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೊಂದು ತೂಕ ನೀಡಿ ಎದುರಿನವರನ್ನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಮಾತಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಕೃತ್ರಿಮವಾಗಿ ಅವರು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ಜೀವನಶೈಲಿ, ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮದಿಂದಾಗಿ ಒಡಮೂಡಿದ್ದು. ಯಾರ ಮಾತನ್ನೂ ಅವರು ಲಘುವಾಗಿ ನೋಡುವವರಲ್ಲ. ಯಾರ ಅಂತಸ್ಸನ್ನೂ ಲಘುವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವವರೂ ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ಜೀವನಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಆಲೋಚಿಸಿದವರು 'ಆ ಮಗುಗೆ ಇಂತದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿದೆ ಅಂದ್ರೆ ಒಳ್ಳೇ ಸಂಗತಿ. ತೋರಿಸು' ಎಂದರು. ಕೆಳಗೆ ಬಂದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಅಜ್ಜ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದ. ಈಗಲೇ ನೋಡುವುದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು ಅಂದ ಚಂದನಿಕಾಳ ಕಡೆ ನೋಡಿ. ಆಗಲೆ ಈ ವಿಷಯ ಬಕುಲಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಅವಳ ಕಡೆ ಅನುಮತಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿದರು. ಚಂದನಿಕಾ ಎದ್ದು ಆನಂದನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. ಎತ್ತರದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತ ಎಡಬಲಕ್ಕೇರಡೂ ಕಡೆಯಿದ್ದ ಮರದ ಕಪಾಟುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮೆತ್ತಿಗೆ ಬಂದರು. ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಚಂದನಿಕಾ ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ಹರಿಸಿದಳು. ದೊಡ್ಡ ಹಜಾರ. ಮೂರು ಕಡೆ ವಿಭಾಗಿಸುವಂತೆ ಹರಿದ ಒಳಗಳ ಎರಡೂ

